

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-01-08 Nr. 429-5
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *If P&C Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. gruodžio 4 d. pareiškėjas ir draudikas sudarė kasko draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – draudimo sutartis), kuria Kasko draudimo taisyklių Nr. TTP-20231¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2023 m. gruodžio 4 d. iki 2024 m. gruodžio 3 d. buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su automobiliu „Porsche Panamera“ (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – automobilis).

2024 m. liepos 12 d. pareiškėjas draudikui pranešė apie 2024 m. liepos 11 d. įvykį: važiuojant vėjo gūsis išplėšė automobilio galinį buferį (toliau – įvykis). Pareiškėjas draudikui pateikė automobilio nuotraukas bei remonto įmonės UAB „Veho Lietuva“ sąmatą, pagal kurią automobilio remonto kaina sudarė 4 218,67 Eur. Vėliau draudikas gavo derinti remonto įmonės UAB „Prime Auto“ sąmatą, pagal kurią automobilio remonto kaina sudarė 5 021,83 Eur.

2024 m. liepos 23 d. draudikas informavo remonto įmonę UAB „Prime Auto“, kad remonto sąmata nesuderinta, paprašė nurodyti buferio atsikabinimo priežastis, taip pat pakomentavo, kad automobilio nuotraukose matyti, kad buferis remontuotas nesilaikant remonto technologijų (matomas storas glaisto sluoksnis), paprašė pateikti daugiau buferio tvirtinimo nuotraukų ir nuotraukų, susijusių su prieš tai atliktu automobilio remontu. Remonto įmonė informavo draudiką, kad buferis nėra atsikabinęs, o yra trūkęs per briauną, taip pat nurodė, kad negali paaiškinti, kaip tai galėjo įvykti.

2024 m. liepos 31 d. draudikas, įvertinęs surinktus duomenis, informavo pareiškėją, kad įvykis laikomas nedraudžiamuoju. Draudiko teigimu, įvykis įvyko dėl anksčiau atlikto nekokybiško automobilio galinio buferio remonto. Draudikas sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju grindė Taisyklių 35 ir 56 punktais, suteikiančiais draudikui pagrindą atsisakyti išmokėti išmoką, atlyginančią automobilio klaidų ar trūkumų nulemtą žalą ir (ar) techniškai netvarkingo automobilio eksploatavimo sukeltą žalą.

Pareiškėjas 2024 m. rugpjūčio 21 d. ir 2024 m. rugsėjo 13 d. draudikui pateikė pretenzijas dėl sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo. Pareiškėjas nurodė, kad sudarant draudimo sutartį draudikui buvo pateiktas automobilio nuotraukas, kuriose automobilio galinis buferis yra be defektų, automobilio techninės apžiūros dokumentas yra galiojantis, todėl automobilis yra techniškai tvarkingas. Pareiškėjo teigimu, įvykio dieną Lietuvoje siautė stipri audra, dėl stipraus vėjo ir smarkaus lietaus kelyje skraidė medžių šakos bei daiktai, todėl vairuotojui buvo sudėtinga pastebėti, kas kliudė buferį.

Pareiškėjas teigė, kad nors draudiko ekspertas ir pastebėjo glaisto sluoksnį ant buferio, tačiau šios aplinkybės nepatvirtina, kad automobilis buvo techniškai netvarkingas ar kad glaistas galėjo lemti buferio nukritimą. Pareiškėjo nuomone, draudikas nepateikė įrodymų, jog buferis buvo suremontuotas nekokybiškai.

¹ Galioja nuo 2023 m. rugsėjo 1 d.

Pretenzijoje draudikai pareiškėjas taip pat nurodė, kad įvykio dieną automobilis buvo patekęs į duobę ir kliudė kliūtį, tuo metu automobilio pažeidimai nebuvo pastebėti. Vis dėlto ši situacija taip pat galėjo lemti, kad vėliau buferis buvo pažeistas vėjo.

Draudikas atsakymuose į pareiškėjo pretenzijas pakartojo argumentus dėl nekokybiško galinio buferio remonto bei tai, kad buferio išplėšimas dėl vėjo gūσιο techniškai nėra galimas. Draudikas kritiškai vertino pareiškėjo naujai nurodytas aplinkybes apie galimą automobilio apgaditimą dėl įvažiavimo į duobę. Draudikas informavo pareiškėją, kad priimtas sprendimas nebus keičiamas.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas draudikai kėlė reikalavimą pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjui 4 218,67 Eur draudimo išmoką, atlyginančią automobilio remonto išlaidas pagal remonto įmonės UAB „Veho Lietuva“ sudarytą sąmatą.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjo pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes bei prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti. Draudikas teigė, jog nenustatyta jokių išorinio poveikio, kuris galėjo pažeisti automobilio buferį, požymių. Draudikas papildomai nurodė, kad, remiantis gautais automobilio pardavimo aukcione pateiktais duomenimis, automobilis anksčiau buvo patyręs reikšmingų pažeidimų ir buvo suremontuotas.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal draudimo sutartį draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus, atkreiptinas dėmesys į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatas. Pagal CK 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikai mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti, – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas².

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas, sudarydamas draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikai nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir tvarką, kaip ji apskaičiuojama. Sudarydamas draudimo sutartį, draudikas pasiūlo sąlygas, apibrėžiančias jo prisiimamą riziką, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012.

Draudimo liudijime nurodyta, kad draudžiamaisiais įvykiais, be kitų atvejų, laikomos „gamtinės jėgos“, taip pat kiti staigūs ir netikėti įvykiai. Taisyklių 22 punkte įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis yra apdrausto automobilio sunaikinimas, sugadinimas ar praradimas dėl bet kokių atsitikimų, staiga ir netikėtai įvykusių draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu, išskyrus Taisyklėse nurodytus nedraudžiamuosius įvykius.

Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, jei „įvykis įvyko dėl techniškai netvarkingo automobilio eksploatavimo arba žala atsirado dėl eksploatavimo, krovinio tvirtinimo taisyklių pažeidimo“. Taisyklių 56 punkte įtvirtintas vienas iš atvejų, kai draudimo išmoka nemokama dėl „klaidų ir broko“, t. y. jei „žala kilo tiesiogiai ar kaip pasekmė klaidų ir trūkumų, už kuriuos pagal garantiją, sutartį arba teisės aktuose nustatyta tvarka atsako gamintojas, pardavėjas, tiekėjas, montuotojas, garantinę ar techninę priežiūrą atliekantis asmuo, pavyzdžiui: garantiniu laikotarpiu automobilis savaime užsidegė; pakeitus automobilio padangas atsisuko ir nukrito automobilio ratas; po automobilio remonto plaunant plovykloje atsilupo dažai.“

Kaip minėta, pareiškėjas nesutiko su draudiko priimtu sprendimu įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir teigė, kad įvykis kilo dėl įvykio dieną buvusios audros, t. y. gamtinių jėgų, kai vėjas nuplėšė automobilio buferį, kuris galimai buvo pažeistas nenustatyto vėjo nešiojamo daikto bei ankstesnio įvažiavimo į duobę. Pareiškėjas remiasi Taisyklių nuostata, jog automobilis apdraustas kompleksiniu draudimu, o Taisyklių 22 punkte, be kita ko, įtvirtinta, kad kompleksinis automobilio draudimas apima ir draudimą nuo gamtinių jėgų. Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo argumentais, teigia nustatęs, jog įvykis buvo nulemtas anksčiau atlikto nekokybiško automobilio galinio buferio remonto klaidų ir trūkumų.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo. Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad draudikas privalo ištirti draudžiamąjį įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti reikšmingas aplinkybes ir kad draudimo išmoka turi būti išmokėta per 30 dienų nuo minėtoms aplinkybėms nustatyti reikšmingos informacijos gavimo. Draudėjas draudikui privalo pateikti visą turimą informaciją, kuri yra reikšminga draudžiamąjį įvykio aplinkybėms, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1 dalis).

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, siekdamas pagrįsti teiginį, jog įvykis atitinka Taisyklių 35 ir 56 punktuose nustatytas sąlygas, dėl kurių draudimo išmoka nėra mokama, vadovavosi pareiškėjo pasitelkto serviso ir draudiko eksperto atliktų automobilio apžiūrų duomenimis, draudiko eksperto paaiškinimais bei kitais surinktais duomenimis.

Draudiko eksperto paaiškinimuose nurodyta, kad, apžiūrėjus automobilį, matomas storas glaisto sluoksnis ant galinio buferio briaunos, matomas „galinio buferio aptako“ nubrozdinimas, padarytas buferiui velkantis per asfaltuotą kelio dangą. Neužfiksuota jokie kontakto su kitais objektais, kurie galėjo nuplėšti buferį, požymių. Įvertinęs automobilio apžiūros duomenis bei kitus surinktus duomenis, draudiko ekspertas įvykį siejo su netinkamai atliktu buferio remontu.

Pareiškėjas, ginčydamas draudiko eksperto išvadą dėl netinkamo automobilio remonto, tvirtino, kad įvykio dieną Lietuvoje fiksuota didelė audra, vairuojant automobilį buvo didelis vėjas, stiprus lietus, kelyje skraidė medžių šakos bei daiktai iš kitų automobilių. Esant prastam matomumui, vairuotojas negalėjo matyti ir įvertinti, kas kliudė buferį.

Draudikas, siekdamas nuginčyti pareiškėjo nurodytas aplinkybes, kad žala apdraustam automobiliui buvo padaryta stipraus vėjo, kaip gamtinės jėgos, pateikė duomenis apie įvykio vietai artimiausios meteorologinės stoties užfiksuotą vėjo stiprumą įvykio dieną. Remiantis Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos duomenimis, Vilniaus automatinėje meteorologinėje stotyje įvykio dieną užfiksuotas didžiausias vėjo greitis buvo 12,8 m/s (46,08 km/h).

Draudikas, vadovaudamasis draudiko eksperto pateiktu automobilio galinio buferio sugadinimo pobūdžio vertinimu, pabrėžė, kad šios detalės išplėšimas dėl vėjo gūσιο techniniu požiūriu nėra galimas. Draudikas paaiškino, kad galinio buferio išplėšimas dėl vėjo gūσιο techniniu požiūriu nėra įmanomas, nes pareiškėjo automobilio leistinas konstrukcinis greitis siekia apie 315 km/h (~87,55 m/s), t. y. beveik net septynis kartus didesnis nei įvykio metu artimiausioje nuo įvykio vietos Vilniaus meteorologijos stotyje užfiksuotas vėjo greitis. Automobilio buferis yra sukonstruotas taip, kad atlaikytų įvairius mechaninius poveikius, pritvirtinamas specialiais varžtais ir fiksatoriais, o tai rodo, kad, jeigu automobilis yra techniškai tvarkingas ir suremontuotas tinkamai, nuo automobilio negali atsiskirti automobilio sudedamosios kėbulo ar kitos dalys.

Draudikas nurodė, kad automobilio galinis buferis yra pritvirtintas laikikliais ir tvirtai prisuktas gamintojo numatytose vietose galinio buferio tvirtinimo varžtais, taip užtikrinant saugų automobilio eksploatavimą esant įvairioms sąlygoms. Apžiūrėjęs automobilio galinį buferį, nėra matoma jokių žymių buvusio kontakto su šakomis ar kitais objektais, kurie galėjo lemti buferio išplėšimą iš buferio tvirtinimo varžtų ir laikiklių.

Pažymėtina, kad Draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatos, įpareigojančios draudiką tirti ir vertinti įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes, šių aplinkybių tyrimo pagrindu priimti sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, lemia draudiko pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti žalos apdraustam turtui dydį ir apskaičiuoti draudimo išmoką.

Atsižvelgdamas į tai, kad draudiko eksperto paaiškinimuose pateiktos draudiko išvadas pagrindžiančios nuotraukos ir techniniai duomenys, nėra pateikta šiems paaiškinimams prieštaraujančių objektyvių duomenų, Lietuvos bankas neturi pagrindo nesivadovauti draudiko paaiškinimais, kad ant automobilio galinio buferio briaunos matomas storas glaisto sluoksnis yra nekokybiško remonto požymis ir pasekmė, galėjusi nulemti automobilio buferio nuplėšimą.

Įvertinus pateiktus duomenis, sutiktina su draudiko argumentu, kad, nors įvykio dieną įvykio vietai artimiausia meteorologinė stotis fiksavo 12,8 m/s stiprumo vėją, tačiau trūkumų neturinčiam ir techniškai tvarkingam automobiliui tokio stiprumo vėjas žalos negalėtų padaryti.

Pastebėtina, kad draudiko surinktų ekspertinių duomenų vertinimui neprieštarauja ir iš karto po įvykio automobilio defektų apžiūrą atlikusios remonto įmonės UAB „Prime Auto“ pateikti duomenys. Draudiko Lietuvos bankui pateiktas susirašinėjimas su minėta remonto įmone patvirtina, kad UAB „Prime Auto“, atsakydama į draudiko paklausimą apie galimas automobilio buferio atsikabinimo priežastis, nurodė: „Buferis nėra atsikabinęs, jis yra trūkęs per briauną. Tokia pati situacija ir su apatine buferio dalimi. Sunku paaiškinti kaip tai galėjo įvykti, tačiau klientas tvirtina, kad tai įvyko važiavimo per audrą ir (ar) stiprią liūtį metu.“ Taigi, pareiškėjo pasitelktas servisas po įvykio fiksavo ne buferio atplėšimą, bet trūkumą, ir šio pažeidimo priežasties nenustatė.

Be kita ko, pažymėtina, kad nors pareiškėjas teigė, kad stiprus vėjas galėjo lemti įvykį, draudikui adresuotoje pretenzijoje pripažino, kad pats įvykio aplinkybių (kaip konkrečiai kilo ginčui aktuali žala) nematė. Pareiškėjas jokių objektyvių duomenų, kurie patvirtintų jo versiją, jog įvykis kilo dėl vėjo ar kitų objektų išorinio poveikio automobiliui, nepateikė.

Atkreiptinas dėmesys, kad Taisyklėse nedetalizuoti kriterijai, kuriems esant taikoma kompleksinio automobilio draudimo apsauga nuo „gamtinių jėgų“, tačiau, vadovaujantis meteorologiniais duomenimis, negalima konstatuoti, kad įvykio dieną įvykio vietoje galėjo būti stiprus, stichinio vėjo kriterijus atitinkantis vėjas. Pažymėtina, kad stichinių, katastrofinių meteorologinių ir hidrologinių reiškinių rodiklius įtvirtina Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2011 m. lapkričio 11 d. įsakymas Nr. D1-8702 „Dėl stichinių, katastrofinių meteorologinių ir hidrologinių reiškinių rodiklių patvirtinimo“, kuriame stichinis labai smarkus vėjas laikomas nuo 24 iki 33 m/s, t. y. beveik daugiau nei dvigubai didesnis nei įvykio dieną įvykio vietoje fiksuotas vėjo greitis.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo pretenzijoje nurodytomis aplinkybėmis, kad sudarant draudimo sutartį pareiškėjas draudikui pateikė automobilio nuotraukas, kuriose automobilio galinis buferis yra be defektų, pateikė prieš draudimo sutarties sudarymą vertintus duomenis (automobilio nuotraukas). Draudikas paaiškino, kad aptariamam atveju storo glaisto sluoksnio buferio lūžimo vietoje nuotraukose pamatyti nėra įmanoma, šis trūkumas matomas tik nuėmus galinį buferį. Sutiktina su draudiko nurodytomis aplinkybėmis, kad iš sudarant draudimo sutartį draudiko vertintų nuotraukų nustatyti, ar automobilio buferio dalys iš vidaus tuo metu turėjo kokių nors trūkumų, nebuvo įmanoma. Kadangi nuotraukose užfiksuotas automobilio išorės vaizdas, o ne jo detalių būklė, vizualiai jokių vidinių detalių trūkumų nesimato.

Vis dėlto aplinkybę, kad automobilis anksčiau buvo patyręs reikšmingų pažeidimų ir buvo suremontuotas, patvirtino draudiko pateikti automobilio pardavimo aukcione duomenys. Pažymėtina, kad aukciono nuotraukose matomas ir automobilio kairiojo galinio buferio pažeidimas. Taigi, draudikas įrodymais (apžiūros bei aukciono duomenimis, eksperto vertinimu) pagrindė, kad automobilio buferis iki įvykio buvo pažeistas ir remontuotas, tačiau, tikėtina, ne pagal technologijos reikalavimus.

Kaip minėta, pareiškėjas draudikui pateiktoje pretenzijoje dėl nepalankaus sprendimo informavo apie iki tol nenurodytą aplinkybę, kad prieš įvykį automobilį vairavusi pareiškėjo sutuoktinė įvažiavo į duobę ir kliudė kliūtį, tai vėliau galėjo lemti automobilio buferio nulūžimą.

Draudikas akcentavo, kad naujai nurodytos aplinkybės kelia abejonių ir kad nėra nustatyta jokių panašią situaciją atitinkančių automobilio pažeidimų požymių.

Manytina, kad po nepalankaus draudiko sprendimo nurodomos naujos su įvykiu susijusios aplinkybės, nepatvirtintos jokiais objektyviais duomenimis, draudiko pagrįstai vertintos kritiškai.

Pažymėtina, jog civilinėje teisėje faktų įrodomumo problema spėjama remiantis tikimybių pusiausvyros principu, t. y. faktas gali būti pripažintas įrodytu, jei šalies, kuri juo remiasi, pateikti įrodymai leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad jis yra, nei kad jo nėra³.

Kompleksiškai įvertinus pateiktus duomenis, darytina išvada, kad draudikas objektyviais įrodymais pagrindė labiau tikėtiną išvadą, jog įvykis kilo ne dėl vėjo ar kito išorinio poveikio automobiliui, bet dėl netinkamo ankstesnių automobilio buferio apgadinių remonto. Pagal pateiktus duomenis, techniškai tvarkingo ir tinkamai suremontuoto automobilio buferis negalėjo būti pažeistas įvykio metu buvusio vėjo. Kilusi ginčui aktuali žala, įvertinus nustatytas aplinkybes, patvirtina, kad buferis nebuvo tinkamai suremontuotas ar sumontuotas, tai lėmė jo nepakankamą atsparumą eksploatuojant automobilį. Objektyvių duomenų, kurie pagrįstų, kad įvykis kilo ne dėl netinkamai atlikto automobilio remonto, bet dėl kitų priežasčių, t. y. tam tikro staigaus ar netikėto įvykio, nėra pateikta.

Kaip minėta, draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką, kai įvykis atitinka draudžiamojo įvykio sąlygas ir neatitinka nedraudžiamojo įvykio sąlygų.

Draudikui Lietuvos bankui pateiktais duomenimis pagrindus labiau tikėtiną išvadą, jog automobilio buferis nulūžo dėl atlikto nekokybiško automobilio remonto, t. y. nustačius, kad įvykis atitiko Taisyklių 35 ir 56 punktuose įtvirtintas nedraudžiamojo įvykio sąlygas, draudikui nekilo pareiga mokėti draudimo išmokos. Nesant pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo išmokėti 4 218,67 Eur draudimo išmoką, jis atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.